

РЕШЕНИЕ

№ 203

гр.Перник 12.11.2010 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично заседание на
двадесети октомври през две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от
съдията административно дело № 456/2010 г. по описа на съда,
за да се произнесе взе предвид

Производството е по чл. 145 - 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Н.Е.Д.,*** против Решение № КПК-9 от 07.09.2010г. на Ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник, с което е потвърдено разпореждане № 441 от 06.08.2010г. на ръководител на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ. В жалбата се сочи, че разпореждането и решението са постановени в нарушение на закона. Излагат се доводи, че ревизията, в рамките на която е съставен ревизионния акт за начет и издаденото разпореждане е възложена в качеството му на земеделски производител, като ревизионния акт касае суми по ДОО, получени в качеството му на държавен служител към "РИОСВ" гр. Перник. С оглед на това моли съда да отмени като незаконосъобразно постановеното разпореждане № 441 от 06.08.2010г. на ръководител на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ и решението, с което е потвърдено разпореждането.

Ответната по жалбата страна - ръководителят на ТП на НОИ, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Съдът, като обсъди становищата на страните, доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност и като направи проверка по реда на чл. 168 от АПК, приема за установено следното:

Жалбата, като подадена от надлежна страна срещу индивидуален административен акт, подлежащ на оспорване и в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО, е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна по следните причини:

В ТП на НОИ е постъпил сигнал с вх. № ВН-вътр. 14 от 17.05.2010г. на началник сектор "ПОВН" за неоснователно получено парично обезщетение от Н. *** и м.10.2009г. и за периода от м. 01 до м. 03.2010г.

включително чрез осигурителя "РИОСВ" гр. Перник. По повод този сигнал директорът на ТП на НОИ със заповед № У-229 от 01.07.2010г. е наредил да бъде извършена частична финансова ревизия по разходите на ДОО на жалбоподателя. Ревизирият период е от 07.05.2009г. до 22.03.2010г.. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 19.07.2009г.. Финансовата ревизия приключва работа със съставяне на ревизионен акт за начет в размер на 3274.86лв, от които главница 2910лв. и лихва 364.55лв.. Жалбоподателят е възразил против акта за начет. Изготвено е мотивирано заключение от финансовия ревизор, с което е потвърден ревизионният акт за начет. С разпореждане № 441 от 06.08.2010г. ръководител на контрола по разходите по ДОО е разпоредил сумата по ревизионния акт за начет да се внесе по посочена банкова сметка. ***. № 1889 от 24.08.2010г. Д. е оспорил в цялост разпореждането. С Решение № КПК-9 от 07.09.2010г. Ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник е отхвърлил жалбата като неоснователна против разпореждане № 441 от 06.08.2010г. на началник "КПК" при ТП на НОИ гр. Перник, като е приел, че жалбоподателя е нарушил състава на чл. 46, ал. 1, т. 2 от КСО.

В ревизирият период оспорващият е в служебни правоотношения с "РИОСВ" гр. Перник, а от 23.06.2003г. е регистриран като земеделски производител в РУ"СО" гр. Кюстендил, видно от електронна извадка от персоналният регистър. На 07.05.2009г. оспорващият постъпва за лечение в МБАЛ -д-р Никола Василев гр. Кюстендил, с диагноза увреждане на десен лъчев нерв, и след проведено болнично лечение му е издаден болничен лист № 0402054 от 12.05.2009г. за периода от 07.05.2009г. до 02.06.2009г. за 26 календарни дни, от които 6 на леглово лечение и 20 домашно лечение. За периода от 12.10.2009г. до 17.10.2009г. за 5 календарни дни с диагноза остри инфекции на горните дихателни пътища доктор при Групова практика за първична медицинска помощ в клиника "Батенберг"ООД му издава болничен лист № 2078813 от 12.10.2009г. с предписан режим на лечение домашен. С диагноза изкълчване, разтягане и навяхване на ставите и ставните връзки в раменния пояс и предписан домашен режим на лечение за периода от 04.12.2009г. до 11.12.2009г. доктор при ГППМП"Клиника Батенберг"ООД издава болничен лист № 2078871 от 03.12.2009г.. С 20 дни при домашен режим с решение № 1770 от 10.12.2009г. комисия при ЛКК издава болничен лист М' 2553227 от 11.12.2009г. , от който е видно, че жалбоподателя е получил увреждане на меките тъкани на ръцете. Болничният лист е за периода от 11.12.2009г. до 31.12.2009г.. С продължение от 31.12.2009г. до 15.01.2010г. на лицето, доктори при "Ортопедия и травматология"ООД издават болничен лист № 2553255 от 04.01.2010г. за 15 дни при домашен амбулаторен режим за заболяване увреждане на меките тъкани, свързани с натоварване, претоварване и натиск. На 15.01.2010г. жалбоподателят постъпва в МБАЛ"д-р Никола Василев" гр. Кюстендил за лечение. След проведен курс на лечение е оформен болничен лист № 0401760 от 20.01.2010г., от който е видно, че

лицето за периода от 15.01.2010г. до 20.02.2010г. за 36 дни е неработоспособно, диагнозата е остър панкреатит и режима на лечение е 6 дни болничен и 30 домашен амбулаторен. От 20.02.2010г. до 22.03.2010г., с диагноза остър панкреатит и режима на лечение домашен за 30 дни лицето е неработоспособно и това се установява от болничен лист № 2564678 от 24.02.2010г. издаден от МЦ"Д-р Никола Василев"ЕООД. От всичко това и от посочените диагнози, съдът счита, че е твърде съмнително изпълнението в същия момент на каквито и да било трудови и други задължения. По съществено е, че заболяванията и болничния престой са установени с официални свидетелстващи документи, като липсват други писмени документни, обосноваващи обратния извод. Така изброените болнични листове са издадени в един екземпляр и съевременно са представени от оспорващия пред работодателят му "РИОСВ" гр. Перник.

В анализа към акта за начет и приложената справка е посочено, че на оспорващия е изплатено парично обезщетение в размер на 2910.31лв. за периодите подробно разгледани и изброени по-горе в болнични листове, през които жалбоподателят е бил в отпуск поради временна неработоспособност, поради общо заболяване по представените пред работодателят му болнични листове. Финансовият ревизор е стигнал до извода, че лицето е упражнявало трудова дейност като земеделски производител в посочените периоди от време. Този извод е във връзка с подадени в ТД на НАП декларация М' 1 по Наредба № Н-8/2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхраняване на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, като Д. собственоръчно е попълнил пълни отработени месеци за цитираните по-горе периоди. Според ревизора на жалбоподателя не е следвало да се изплаща обезщетение, съгласно чл. 46, ал. 1, т. 2 от КСО, тъй като с непредставянето на болничните листове в РУСО" гр. Кюстендил в качеството му на земеделски производител, той е нарушил определения от здравните органи режим на лечение. В хода на съдебното производство, оспорващия, представя два броя протоколи за предаване на информация на хартиен носител с вх. № 10351015289302 и 1035810115289187 от 23.08.2010г. в ТД на НАП гр. Кюстендил, и самите коригиращи декларации-образец 1 по Наредба № Н-8 от 29.12.2005г. за м. 05, 06, 10 и 12.2009г. и за м.01, 02,03.2010г.. Действително коригиращите декларации са изготвени след като лицето е разбрало за образуваното ревизионно производство, но след като данъчната администрация е приела и обработила същите следва да се приеме, че е на лице административно нарушение, а не на нарушение на определения от здравните органи режим. Представя и втори екземпляр от цитираните по-горе болнични листи, издадени в качеството му на самоосигуряващо се лице-земеделски производител. Така изброените по-горе документи, в това число и болнични листи

съставляват административната преписка и са приети като доказателство по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в изискуемата писмена форма, съдържа правни и фактически основания, но е постановен при съществено нарушение на материалния закон.

За да постанови решението си административният орган е приел, че с непредставянето на болничните листове за изплащане пред РУСО" гр. Кюстендил жалбоподателят е нарушил режима, определен от здравните органи и е налице хипотезата на чл. 46, ал. 1, т. 2 от КСО. Изводът на административният орган, че оспорващият не е имал право на обезщетение поради временна неработоспособност, тъй като е нарушил режима на лечение, определен му от здравните органи, е неправилен и необоснован. Позоваването на административния орган върху неизпълнение на задълженията от осигуреното лице по НМЕР и по точно на чл. 8, ал. 1 – когато то не е поискало издаване на повече от един екземпляр от болничните листове/като незнанието на нормативен акт не го извинява/, но не може да се отрази така драстично върху правото му на обезщетение по КСО, тъй като правоизключващия факт за дължимост на обезщетението от фонда на ДОО е нарушение на режима, определен от здравните органи, а не неизпълнение на други, макар и въведени с нормативен акт изисквания, като тези по посочените текстове от НМЕР, които биха имали значение при извършване преценка за "добросъвестност" на лицето.

Спорът между страните е относно това дали жалбоподателят в конкретните периоди фиксирани в болничните листи е нарушил режима на лечение, определен му от здравните органи. Съдът намира, че в нарушение на чл. 46, ал. 1, т. 2 от КСО административния орган е приел, че е нарушен режимът, определен от здравните органи, и на това основание е издал оспореното разпореждане и решението, с което е потвърдено същото. По делото няма доказателства за нарушаване на определения болничен и домашен режим и за конкретните дни на нарушаване на режима от страна на оспорващия. Административния орган не оспорва болничните листи, от който е видно, че жалбоподателят е бил на леглово лечение, но от справката към ревизионния акт е видно, че те не са взети под внимание. Няма данни през периода на болничните листове той да е напускал дома си/ за да престои труд или да изпълнява служебни и трудови задължения. Изводът на административния орган, че оспорващият не е подал болничните листове за изплащане пред РУСО" гр. Кюстендил не е нарушение на режимът определен от здравните органи. Подаването на информация в ТП на НОИ за пълни отработени месеци като самоосигуряващо се лице по Наредба № Н-8 от 29.12.2005г. по никакъв начин не доказва нарушаване на определения режим на лечение. Нарушение е налице, когато се установи напускане на дома, посочат се

конкретните дни, причините за това и упражняване на конкретната дейност, а доказателства в тази връзка не са ангажирани от административния орган. Освен това, обезщетение не се изплаща само за дните на нарушението, а не за целия период на болничния лист. В случая, освен че нарушение не се установява, не са посочени и конкретните дни, за които не се дължи обезщетение. Разпоредбата на чл. 46, ал. 1, т. 2 от КСО предвижда да не се изплаща парично обезщетение за временна неработоспособност на осигурените лица само когато нарушават режима, определен от здравните органи и то само за дните на нарушението. Прави се обосновка на законосъобразността на оспорения акт с факта, че оспорващият не е поискал втори екземпляр от болничните листове за депозиране пред РУСО" гр. Кюстендил е неоснователен. В разпоредбата на чл. 46, ал. 1, т. 2 от КСО като фактическо основание за неизплащане на обезщетение за временна неработоспособност е посочено само нарушаване режима определен от здравните органи, но не и неизпълнението на други задължения на осигурения. Следователно оспорващия правомерно е получил обезщетението си за временна нетрудоспособност, поради общо заболяване през процесния период и той не дължи неговото възстановяване на ДОО. Съгласно чл. 170 от АПК тежестта на доказване е на административния орган и въпреки изричните указания дадени и в съдебно заседание не бяха ангажирани доказателства за нарушаване режима, определен от здравните органи. Състоянието на временна неработоспособност на жалбоподателя е установено с приложените по делото болнични листа, които не са обжалвани по реда на чл. 112 от Закона за здравето. Тези болнични листове удостоверяват състоянието на временна неработоспособност, неговата причина и продължителност. Те освобождават лицето от изпълнението на трудовите му задължения и служат пред осигурителния орган като титул (основание) за получаване на осигурителни обезпечения. По своето правно естество болничният лист е удостоверителен индивидуален административен акт, издаден от овластен за целта държавен експертен орган. Като официални документи те имат доказателствена сила за установените в тях обстоятелства съгласно чл. 179, ал. 1 от ГПК. Представените и приети болнични листове не са оспорени от ответника по жалбата, каквото право той има, с оглед на което са задължителни за всички органи и организации. Като задължително осигурено лице за всички социални рискове жалбоподателя има право на обезщетение, което му се полага. Следователно щета за бюджета на общественото осигуряване няма.

На следващо място следва да бъде отбелязано, че в обхвата на частичната ревизия по разходите на ДОО, съгласно заповед № У-229 от 01.07.2010г. е единствено проверка на разходите по ДОО в качеството му на самоосигуряващо се лице. Съдът намира, че компетентен орган, които следва да се произнесе по сигнал вх. № ВН-вътр. 14 от 17.05.2010г. на началник сектор "ПОВН" към ТП на ПОИ гр. Перник, в частта касаеща проверка в качеството му на самоосигуряващо се лице е ТП на НОИ гр.

Кюстендил. Това се налага от обстоятелството, че жалбоподателя е регистриран като земеделски производител, постоянният му адрес е в гр. Кюстендил, досието му се води от РУСО" гр. Кюстендил и компетентния административен орган ТП на НОИ е гр. Кюстендил. С оглед на това компетентната дирекция по установяване разходи по ДОО в качеството му на земеделски производител, самоосигуряващо се лице е РУСО" гр. Кюстендил. "Регистрирани земеделски производители и тютюнопроизводители" по смисъла на част първа-чл. 4, ал. 3, т. 4 от КСО, съгласно § 1, т. 4 от допълнителната разпоредба на кодекса, са физическите лица, които произвеждат растителна и/или животинска продукция, предназначена за продажба, и са регистрирани по установения ред. В тази връзка следва да се отбележи, че административния орган е необходимо да събере доказателства, от които да е видно, жалбоподателя с какъв вид дейност се занимава за да прецени извършваната от него дейност като земеделски производител за кои периоди от стопанската година е характерна и да подкрепи твърденията си за нарушен режим на чл. 4 6 от КСО.

По изложените съображение оспореното решение № КПК-9 от 07.09.2010г., с която е потвърдено Разпореждане № 441/06.08.2010 год. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО за внасяне от жалбоподателя в приход на бюджета на ДОО сумата от 3274.86лв.,, от които главница в размер на 2910.31 лв. и лихва в размер на 364.55 лв. , следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а подадения сигнал вх. № ВН-вътр. 14 от 17.05.2010г. на началник сектор "ПОВН" към ТП на НОИ гр. Перник, в частта касаеща проверка в качеството му на самоосигуряващо се лице да се изпрати на ТП на НОИ гр. Кюстендил.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р К Ш И:

Отменя по жалба на Н.Е.Д.,*** Решение № КПК-9 от 07.09.2010г. на Ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник и потвърденото с него разпореждане № 441 от 06.08.2010г. на ръководител на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ.

Изпраща делото като преписка на ръководителя на ТП на НОИ гр. Кюстендил за образуване на административно производство по сигнал вх. № ВН-вътр. 14 от 17.05.2010г. на началник сектор "ПОВН" към ТП на НОИ гр. Перник, в частта касаеща проверка разходите по ДОО в качеството му на самоосигуряващо се лице,

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в срок от 14 дни от съобщаването му на страните.

съдия: /п/